

Said Nursi ve şehitler

Son günlerde maalesef yine sıklaşan şehit cenazeleri, son şahitlerden Hafız Nuri Güven Hocanın aktardığı bir Üstad hatırasını gündemimize taşıma vesilesi oldu. Emirdağ Çarşısı Camiinde yedi yıl imam

lık yapan Nuri Hoca, oradaki sürgün hayatında epeyce bir zaman namazlarını bu camide kılan Üstadın, üç cenaze namazına da katıldığını anlatıyor.

Bu üç cenaze namazından biri, 1949'da düşen bir uçaktaki üç hava şehidi için kılınan imiş.

Üstad onların da namazını kılıp dua etmiş.

Üstadın, tenezzüh ve tefekkür için Emirdağ kırılarında dolaşırken, bir defasında neredeyse başının üzerinden geçecek kadar alçalan uçaklarla mükerreren taciz edildiği hatırlandığında, bu iştirak daha anlamlı ve ibretli hale geliyor.

Yine Emirdağ'da, üzerinde üniformasıyla karşısına geçip, çarşı içinde sarığına ve kıyafetine ilişerek kırlara çıkmasına engel olan bir provokatörün insanlık dışı muamelesine maruz kaldığı düşünülürse, yaşlı bir din âlimi olarak sergilediği fazilet örneğinin değeri daha iyi anlaşılıyor.

Ve bu katılım, Bediüzzaman'ın dünyasında, kendisine en amansız zulüm ve baskıları reva görenlere karşı dahi en ufak bir kin, nefret ve intikam duygusunun bulunmadığını; sık sık vurguladığı "Birinin hatasıyla başkası mes'ul olmaz" prensibine herkesten önce kendisinin riayet ettiğini ve ilâveten şahs-ı manevîsi ile hep dost olduğunu tekrarladığı ordu mensuplarına olan samimî muhabbet ve alâkasını gösteriyor.

(Hizmetin öncü isimlerinden Sabri Halıcı'nın oğlu, geçenlerde vefat eden Mehdi Halıcı ile uzun ömürler dilediğimiz Feyzi Halıcı'nın pilot kardeşleri Ömer Halıcı da, uçak kazasında şehadet şerbetini içen bir Risale-i Nur talebesiydi.)

Tarihçe-i Hayat'ına bakıldığında, haddizatında Said Nursi'nin bizzat kendisinin de vatan müdafaası için talebeleriyle birlikte cephede savaşmış, yakın arkadaşlarını şehit vermiş, yaralanıp esir düşmüş bir savaş gazisi olduğu görülür.

Cephedeki kahramanlıklarının Harbiye Nâzırınca (dönemin Genelkurmay Başkanı) takdirle takip edildiği ve esaret dönüşü ordunun teklifi ile Padişah tarafından mükâfatlandırılarak Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye âzalığına seçildiği de...

Üstadın kendisi böyle olduğu gibi, yakın talebeleri içinde de çok sayıda şehit ve gazi mevcut.

Şark cephesinde Ruslara ve Ermeni çetelerine karşı savaşırken şehit düşen İşârâtü'l-İ'caz kâtibi Molla Habib ve yeğeni Ubeyd bunlardan ikisi.

Risale-i Nur hizmetindeki saff-ı evvel talebelerinden, "Nurun birinci muhatabı" olarak hizmet tarihine geçen ve albaylıktan emekli olan Hulûsi Yahyağil, aynı zamanda bir Çanakkale gazisi.

Son günlerine kadar Üstadın yanından ayrılmayan; bilumum aile efradıyla birlikte nur dâvâsına hayatını vakfeden; bütün servetini Risale-i Nur'un neşri için harcayan; zühd, takva, ubudiyet ve fedakârlık âbidesi Tahirî Mutlu, İstiklâl Madalyası sahibi bir İstiklâl Savaşı gazisi.

Yine son yıllarında yanından hiç ayrılmayıp yakın hizmetinde bulunduğu Üstadın, Şanlıurfa İpek Palas Otelindeki son anlarında da başucunda bekleyen ve on bir yıl önce Almanya'dan dönerken geçirdiği trafik kazasında Ali Uçar'la beraber şehit olan Bayram Yüksel, Kore gazisi.

Ve daha niceleri. Çanakkale, Yemen, İstiklâl gazileri olarak döndükleri memleketlerinde, Risale-i Nur'la tanıştıktan sonra hayatlarının kalan kısmını iman dâvâsına vakfeden, bu sebeple karakol ve hâpishanelerde mücrim muamelesine tâbi tutulup yargılanan, ama bunu da mesele yapmayıp hizmete devam eden kahramanlar...

Sonraki yıllarda da TSK mensupları içinden Risale-i Nur'a vakf-ı hayat eden birçok kişi çıktı.

Üstadın son senelerinde Isparta Tugay Camiinin temel atma merasimine onur konuğu olarak katılıp ilk harcı koyması, aradaki manevî irtibat ve muhabbetin en güzel örneklerinden biriydi.

Çoktandır yaşanan sıkıntılarda, bu irtibatın kesilip, ordu üst kademesinde Risale-i Nur'a karşı tavır alınmasının payını hiç düşündük mü?